

Heerhugowaard
Stad van kansen

Over de bodem van het meer

Monumentenroute
Heerhugowaard

Fietstocht “over de bodem van het meer”

Heerhugowaard kennen we tegenwoordig als een moderne, jonge, energiebewuste en ruim opgezette gemeente met circa 55.000 inwoners. Die uitstraling is echter pas de laatste jaren ontstaan. Het is niet bij iedereen bekend dat Heerhugowaard is aangelegd op de bodem van een groot meer: de Zuiderwaard. Dat meer werd in 1631 droog gemalen voor akkerbouw. Heerhugowaard bleef daarna 300 jaar lang een agrarische gemeenschap die vooral bestond uit stolpboerderijen en groene landerijen. De Noord en 't Kruis zijn als buurtschapjes pas rond 1900 ontstaan. Als we nu naar Heerhugowaard kijken beseffen we, dat in slechts een paar eeuwen tijd het landschap een complete metamorfose heeft ondergaan: van water naar boerenland en van boerenland naar een moderne stad. Deze fietsroute voert u langs de nog bestaande monumenten, die allemaal iets vertellen over deze ontwikkeling van Heerhugowaard.

Veenhuizen een oud buurtschap

Veenhuizen (het meest noordoostelijke gedeelte van Heerhugowaard), dankt zijn naam aan de vroegmiddeleeuwse ontginningen van de veengronden, die hier destijds overal in de regio lagen en die in verschillende fases tot in de 12^e eeuw werden ontgonnen. In het zuiden van het huidige Heerhugowaard was mogelijk al in de 10e eeuw een binnenmeer ontstaan met de naam de Grote of Zuiderwaard. Door zuidwester stormen breidde dit meer zich in noordoostelijke richting uit waardoor Veenhuizen de helft van haar grondgebied aan het water verloor. Ten westen van Veenhuizen lag een noord-zuid lopende hoge landrug, de werflanden, welke Veenhuizen lange tijd tegen het water van de Waard beschermde. Uiteindelijk bezweek deze landrug in de 14e eeuw. Een op rij liggend aantal eilanden bleef over, waarvan Sappewerf tot op heden nog het meest herkenbaar is. Rond 1600 is de Groenedijk aangelegd, die verdere afkalving van de Veenhuizergronden heeft voorkomen.

De Zuiderwaard en de drooglegging

*Situatie circa 1600.
Rechts van het midden de slingerende Groenedijk*

In de 17e eeuw was er veel behoefte aan landbouwgrond. Daarnaast had Nederland economisch de wind mee; er waren veel rijke kooplieden of mensen van adel, die bereid waren om te investeren in het droogleggen van stukken grond. Zo werd de Zuiderwaard in 1631 op initiatief van de Alkmaarse regenten Floris van Teylingen en Nanning van Foreest droog gemalen. De heren hadden daarbij wel als voorwaarde gesteld, dat de vaarten en de wegen op Alkmaar gericht moesten zijn, omdat ze wilden voorkomen, dat door de drooglegging de toekomstige boeren naar de markt van Hoorn zouden gaan.

De drooglegging geschiedde door het aanleggen van een 32 kilometer lange dijk met ringvaart rond het meer. Daarbij werd ook Veenhuizen meegenomen en stukken oudere grond van aangrenzende eigendommen. Deze laatste gronden, -vaak eilanden en landtongen-, noemde men 'druiplanden'. Deze waren vaak in gebruik als wei-, riet-, of hooilanden.

Er waren bij elkaar 45 molens nodig om het meer droog te malen. Omdat het zuidelijk deel van het meer een diepte had van zeker 3,5 meter, was daar getrapte bemaling nodig. Om hoogteverschillen te overwinnen, werd op drie verschillende hoogtes een molen gebouwd, die dan iedere keer het water naar de volgende hoogte maalde.

De inrichting van de polder en de boerderijen

De hoofdas van de nieuwe polder werd de Middenweg. Vanuit deze as werd de polder heel rationeel en rechtlijnig ingericht. Parallel werd in het westen de Westertocht aangelegd en in het oosten de Oostertocht. Dit waren grotere afvoersloten, die al het water uit de polder opvingen en het vervolgens naar de ringvaart leidden. Behalve waterwegen, werden er ook enkele (aanvankelijk onverharde) wegen aangelegd naar de omliggende dorpen o.a. Rustenburg en Broek op Langedijk.

Vanuit het zuiden van de Middenweg werden de eerste boerderijen gebouwd. Dit waren stolpen, een nieuw type boerderij, dat begin 17e eeuw in Noord-Holland werd ontwikkeld voor de nieuwe gronden. Door hogere opbrengsten dan voorheen was er meer hooiopslag nodig. In Heerhugowaard vinden we vooral de Noord-Hollandse stolp; de darsdeuren bevinden zich in de achtergevel, in tegenstelling tot de West Friese stolpen, die ze aan de voorgevel hebben. De basis voor een stolp is de vierkantconstructie, waarom heen de gevels gebouwd werden. Doordat de gevels niet vast zaten aan de con-

structie, werden zij in later tijd vaak verbouwd naar de mode van de tijd; de vierkanten waren meestal zo degelijk dat ze veelal de verbouwingen konden doorstaan.

Omdat de boerderijen vaak als belegging werden gekocht door rijke stedelingen, gaven deze de stolpen vaak een uitstraling met 'status'. Zij legden rondom het gebouw groene 'plantagiën' aan of 'speelbosjes', of zij lieten door een mooi groot voorterrein of oprijlaan zien, dat zij de gronden niet alleen hoefden te benutten voor het gewin. Ook werden er sierpatronen in de rieten daken gemaakt in de vorm van een klok- of trapgevel.

Stolpen met status werden vooral in de 17e eeuw aangelegd. Rond 1700 raakte het wonen in de droogmakerijen uit de mode; men ging liever in een mooi huis aan de Vecht wonen, zonder bij een pachter in een stolp in te wonen. Geboerd werd er nog altijd, maar het was hard werken voor weinig geld. Pas nadat in de 19e eeuw de kunstmest werd uitgevonden, werden vooral in het noorden van Heerhugowaard, de gronden omgezet in akker- en tuinbouw en kwam er langzaam meer welvaart.

De dorpen ontstaan

In de loop van de 19e eeuw leidden ontwikkelingen zoals de aanleg van het spoor, een stoomgemaal voor de waterhuishouding, bestrating van de Middenweg en een groenteveiling in Broek op Langedijk tot groei van de bevolking. Door welvarende tuinders werden rentenierswoningen gebouwd. Er kwam ook allerlei nering zoals smederijen, wagenmakers, fietsenmakers, melkfabrieken en handelaren in voedergewassen voor dieren. Geleidelijk aan ontstond er zo een centrumgerichte bebouwing tussen de Stationsweg en de knik in de Middenweg. Daar waar de bebouwing dichter was, -in het dorp en in de buurtschappen-, ontstonden ook andere typen gebouwen zoals een gemeentehuis, kerken, scholen en cafés. Ook kregen de buurtschappen 't Kruis en De Noord rond 1900 vorm met eigen scholen en kerken.

Na de Tweede Wereldoorlog

Rond 1960 telde Heerhugowaard 6.800 inwoners; daarna is door gemeentelijk inzetten op woningbouw en bedrijvigheid een groeispurt in gang gezet. Werd vóór de Tweede Wereldoorlog vooral nog langs het lint van de Middenweg gebouwd, na de oorlog werden ook de gronden daarachter ingevuld.

De Wederopbouw van Nederland werd gekenmerkt door een enorme behoefte aan woningen. Hele woonwijken werden tegelijk ontworpen; iets wat voorheen ondenkbaar was. Door de tijdgeest om het verleden achter zich te laten en vooruit te kijken is in de periode van de Wederopbouw veel historische bebouwing verloren gegaan.

De naoorlogse nieuwbouw is op een zorgvuldige manier in de bestaande historische basisstructuur van de polder ingepast. Het 17e eeuwse verkavelingspatroon en de “tochten” zijn vrijwel intact gebleven; de nieuwe woonwijken zijn op bestaande percelen ingevuld. Ook de oudere druiplanden zijn in het landschap of de nieuwe woonwijken nog aanwezig en zichtbaar gebleven. Deze bijzondere symbiose van nieuwbouw in een oude structuur, maakt Heerhugowaard als polder bijzonder.

Met het latere ontwerp van Ashok Bhalotra voor de ‘Stad van de zon’ vanaf circa 1990 heeft Heerhugowaard zich vanwege haar duurzame imago, verder ontwikkeld tot een niet alleen een grote, maar ook een heel eigentijdse stad.

FIETSRUTE

Vanaf het station rijdt u in zuidelijke richting naar de Zuidtangent. Die steekt u over, aan de overzijde ziet u een bordje met een verwijzing naar knooppunt 53; deze richting volgt u. Direct ziet u het imposante, moderne gebouw op poten van het Hoogheemraadschap Noord-Holland Noord. Dit moderne gebouw huisvest tegenwoordig een totaal van door de jaren heen gefuseerde, eeuwenoude waterschappen, die verantwoordelijk waren én nog steeds zijn, voor de waterhuishouding in Noord-Holland. Dit gebouw markeert heel toepasselijk niet alleen de start maar tegelijkertijd ook het thema van deze route: de monumenten van de drooglegging van de Zuiderwaard. We rijden naar knooppunt 53.

Van knooppunt 53 naar knooppunt 12

We komen op de Middenweg, de centrale as van Heerhugowaard. Aanvankelijk eerst alleen fietspad. Vanuit deze 11 kilometer lange Middenweg is het in 1631 droog gelegde meer De Zuiderwaard verkaveld in rechte kavels volgens een strak, geometrisch patroon.

Middenweg 32: De links van de weg gelegen boerderij Wolvenhof werd gebouwd in 1877; waarschijnlijk is daarbij de oude vierkantconstructie nog in stand gebleven. De afstand tot de weg, de oprijlaan rechts en het hek aan de straat geven de boerderij status.

Van het exterieur zijn de hoofdvorm en de voorgevel nog grotendeels intact. De grote afstand tussen boerderij Middenweg 32 en Middenweg 30 geeft aan hoeveel land vroeger tussen deze twee huisnummers lag!

Middenweg 30: Deze herbouwde stolp heeft een oudere oorsprong. De varkensschuur stamt uit het eerste kwart van de 20e eeuw. In de boerderij is de historische vierkants- en de dakconstructie bewaard gebleven; tevens is er nog een oude kelder met plavuizen. Niet minder belangrijk is de nog oorspronkelijke, bijbehorende boomgaard links achter de stolp. Groe-elementen als deze worden steeds zeldzamer; vroeger had iedere boerderij daarin fruit- en notenbomen, vooral voor de eigen consumptie. Tegenwoordig levert het groen een belangrijke bijdrage aan het mooie, totale sfeerbeeld van de locatie.

Van knooppunt 12 naar knooppunt 19

Middenweg 28: Boerderij Veldzicht ligt enigszins verscholen in het groen. De stolp zal vanwege de zware vierkants-constructie van oorsprong uit de 17de of 18de eeuw dateren. In ieder geval staat hij op de eerste 'Topographische en Militaire Kaart van het Koninkrijk der Nederlanden, 1857-1858'. Na een brand in 1884 zijn de buitengevels vernieuwd. Sindsdien heeft het ex- en interieur kleine wijzigingen ondergaan. Er zijn anno 2017 plannen voor een herbestemming en restauratie van de stolp.

We komen nu op het meest oorspronkelijke stuk van de Middenweg. In 2018 is dit gedeelte van de weg gereconstrueerd. Hier zien we nog hoe de droog gelegde polder er in het begin moet hebben uit gezien: aan weerszijden slootjes, met bruggen die toegang gaven tot de boerderijen. Aan dit gedeelte van de Middenweg hebben veel van de oude stolpen nog hun oorspronkelijke kern; zij dateren uit de eerste periode van kort na de drooglegging in de 17e eeuw.

Middenweg 22: Boerderij Leeuwenhof is één van de oudste boerderijen van de polder; hij dateert uit het midden van de 17e eeuw. De stolp bezit nog

een opkamer, een 'heerschapskamer', die vroeger in de zomer als slaapkamer gebruikt werd door de rijke eigenaar, die dan op zijn boerderij kwam inwonen bij de pachtboer. De stolp is begin 20e eeuw uitgebreid met een 'staart' aan de oostzijde; in die periode was er sprake van een kaasmakerij. Tot ruim na de Tweede Wereldoorlog is in de boerderij

kaas gemaakt. Rond het jaar 2000 zijn de landerijen rondom verkocht en bestemd voor woningbouw van de Stad van de Zon. In 2016/17 is de boerderij verbouwd tot zorgboerderij. Een bouwhistorische verkenning voorafgaand aan de verbouwing heeft de grote ouderdom van de boerderij bevestigd, met name in het vierkant, de opkamer en de daar ondergelegen kelder. Let u ook op de bijzondere dakpan!

Van knooppunt 19 naar knooppunt 17

Overige oude boerderijen op het laatste stukje Middenweg zijn nr. 7 en 6. U vervolgt de route door het park van Luna, onderdeel van de Stad van de Zon. Aangekomen bij knooppunt 17 kunt u even naar rechts (richting knooppunt 51) om het Poldermuseum te zien en eventueel te bezoeken. Daarna weer terug naar knooppunt 17.

Huijgendijk 17: Het poldermuseum is gevestigd in het vroegere gemaal, dat een heel belangrijke rol heeft gespeeld in de drooglegging van de polder. Op deze diepste plek van het vroegere meer stonden aanvankelijk drie molens, maar dat veranderde met de komst van een stoomgemaal in de 19e eeuw. Het oude gemaal werd in 1877 gebouwd en heeft tot 1996 dienst gedaan. Na 1996 is een moderner gemaal in gebruik genomen gelegen aan de oostzijde van het oude gebouw. Het poldermuseum laat de interessante geschiedenis zien van de drooglegging van de Zuiderwaard; er zijn nog indrukwekkende gietijzeren pompen te zien. De locatie is van binnen zó bijzonder, dat mensen er graag trouwen.

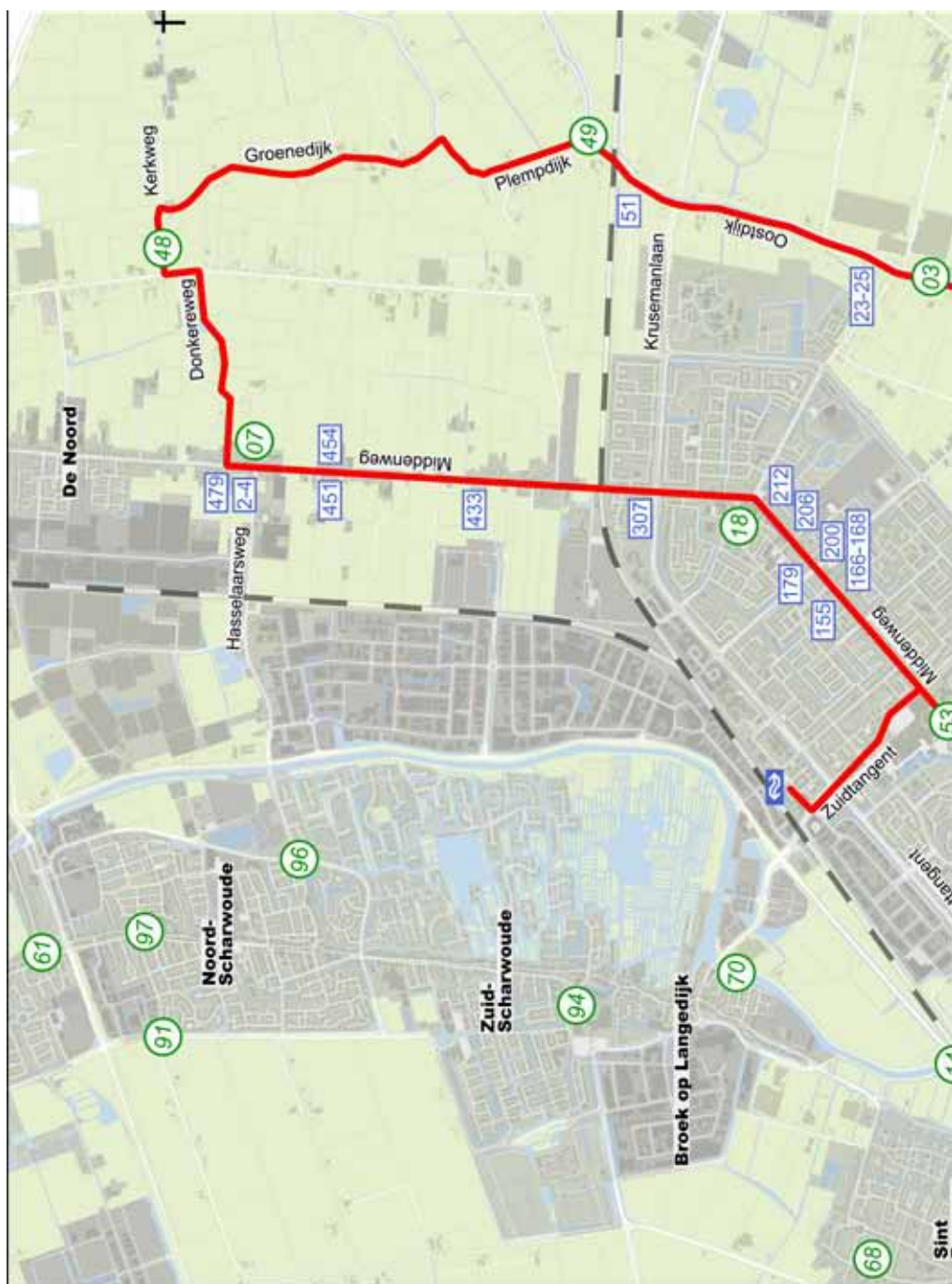

Van knooppunt 17 naar knooppunt 52: de Huijgendijk

U fietst over de Huijgendijk, de zuidelijke begrenzing van de polder De Waard. Het is een oude dijk die is aangelegd op enige hogere gronden tussen Oudorp en Ursem en die tijdens de bedijking van het vroegere meer is opgehoogd. Hij vormt de scheiding tussen de polders Heerhugowaard en de Schermer.

Van knooppunt 52 naar knooppunt 22

Oterlekerweg 3: De boerderij die precies op de grens ligt van Oterleek en Heerhugowaard, werd in 1938-1939 gebouwd als de “Grenshoeve”. Hij werd in de kenmerkende stijl van de jaren '30 ontworpen door de Alkmaarse architect H.J. Schaap. De boerderij verving een in slechte staat verkerende voorgan-

Start bij het Station, oostzijde | knooppunten:

53 | 12 | 19 | 17 | 52 | 22 | sprong | 3 | 49 | 48 | 7 | 18 | 53 | station, oostzijde. De met blauwe cijfers aangegeven blokjes zijn beschreven monumenten in het boekje.

De lengte is 27 km.

Colofon © 2017

Tekst: Bureau Cultuurhistorie Anita van Breugel Alkmaar.

Met dank aan Henk Komen en Peter Morsink.

Afbeeldingen: Anita van Breugel, Henk Komen en Kees Kruithof.

Vormgeving: Bertha Majjer en Marijke Brucher

ger. Opdrachtgever was veehouder, tuinder en bollenkweker Dirk Kuilboer. Zijn zoon Nico legde op 7 september 1938 de eerste steen. Waarschijnlijk is dit één van de laatste stolpen die gebouwd zijn op de oorspronkelijke wijze met een vierkantconstructie als basis, want na de Tweede Wereldoorlog is het sterk bergafwaarts gegaan met de agrarische bebouwing in Heerhugowaard en is men zich

veel meer op woningbouw gaan richten.

Op de Jan Glijnisweg aangekomen rechtsaf richting knooppunt 22 en vervolgens richting knooppunt 53.

Jan Glijnisweg 27a: De boerderij met oprijlaan, entreehek en erf laat als geheel nog iets zien van de agrarische sfeer die vroeger hier heerste. De boerderij is één van de oudste en meest bijzondere; niet voor niets is het hele terrein een rijksmonument. De eerste eigenaar was de rijke familie Cromhout uit Amsterdam, die participeerde in de drooglegging van de polder. In de 19e eeuw is de voorgevel gewijzigd; er is een statige, tweede deur in gemaakt, waarschijnlijk is toen al een deel van de stallen gebruikt om een tweede woonruimte te creëren.

Jan Glijnisweg 30: Deze opvallende, witte Rooms-katholieke kerk met pastorie is gebouwd in 1922-1923 door de plaatselijke aannemer Bot. Het oorspronkelijke Neogotische ontwerp was van de Haagse architect J.F. Klomp, maar in later tijd heeft de kerk een ingrijpende verbouwing ondergaan, waarbij de spitsboogvensters een bijna Art Deco-achtige invulling kregen. Alleen in het koor (aan de achterzijde) zijn de Neogotische elementen nog zichtbaar. Deze kerk is één van de belangrijke monumenten in 't Kruis, dat vanaf circa 1900 steeds meer een eigen buurtschap ging vormen.

Jan Glijnisweg 57: Boerderij 'De Landman' (vroeger 'De Rustenburg') ligt centraal in de buurtschap 't Kruis. De stolp dateert uit de 17e of 18e eeuw. In de loop van de tijd is er een 'vierkant' achter het al bestaande geplaatst en vervolgens ook een 'staart', een lang gerekte uitbouw. De sobere voorgevel en de linkerzijgevel dateren uit omstreeks 1900. In het interieur is nog een fraaie 18de

eeuwse smuiger (schouw tot aan het plafond) met tegels waarop dieren staan afgebeeld. De boerderij is vanwege zijn ligging op dit belangrijke kruispunt heel beeldbepalend.

Let op! De Rustenburgerweg oversteken en de Jan Glijnisweg blijven volgen. Het op de kruising geplaatste richtingsbord naar knooppunt 53 dus negeren.

Jan Glijnisweg 59: recht tegenover 'De Landman' ligt nog een voormalige onderwijzerswoning uit 1881-1882. De bijbehorende school ligt erachter aan de Rustenburgweg. De woning is ontworpen door de Alkmaarse architect

Willem Frederik du Croix (1828-1887). Het initiatief tot de scholenbouw kwam van de inwoners van het inmiddels groeiende buurtschap 't Kruis, omdat de bestaande school aan de Middenweg te ver afgelegen was en te klein werd. Rond de kruising van wegen ontstond rond het jaar 1900 langzamerhand belangrijke openbare bebouwing zoals de kerk, de school en prominente stolpen. Zo is de naam voor

deze buurtschap 't Kruis ontstaan.

Na ca. 1 kilometer bij driesprong rechts af slaan en daarna links de dijk op. Bij het bruggetje is knooppunt 3.

Van knooppunt 3 naar knooppunt 49:

U steekt de ringvaart over via het bruggetje en slaat links af. U ervaart hier goed het water van de ringsloot en de dijk van de polder en het omliggende lagere land. Na ongeveer een kilometer ziet u aan de overzijde van de vaart de dichtere bebouwing van het buurtschap De Draai.

Oostdijk 23 en 25: Een vroegere bakkerij (nr. 23) uit 1923 en het naastgelegen woonhuis met molenmakerswerkplaats (nr. 25) uit 1862 maken deel uit van het vroegere buurtschapje De Draai. Bedrijfsachtige activiteiten zoals deze werden met het oog op de aanvoer van grondstoffen, vaak aan het water gebouwd. Dat geldt zeker voor het molenmakersbedrijf Poland (nog steeds een beroemde naam in de molenwereld) die met hout werkten. Het water

van de ringvaart van de polder en de ligging te midden van allerlei molens, was een ideale locatie voor hun bedrijf. Inmiddels is het bedrijf vanwege groei elders gevestigd.

Oostdijk 51: ‘Maria Hoeve’ is één van de weinig boerderijen die na een brand na de Tweede Wereldoorlog nog gebouwd is. Reden was dat op deze plek al vanaf de 17e eeuw al een stolp stond. De buitenkant laat zowel stijlelementen zien van de Amsterdamse School (potdekselwerk en dakopbouw) als van de Delftse school (vensters).

Van knooppunt 49 naar knooppunt 48

U passeert de Plempdijk, een dijk die als scheiding tussen de ringdijk van De Waard en de Berkmeer werd aangelegd; die gronden moesten worden ‘aan-geplempt’.

De idyllische **Groenedijk** is ouder dan de Plempdijk; hij werd waarschijnlijk al in de 15e eeuw aangelegd om Veenhuizen te beschermen tegen het water van de Zuiderwaard. De mooie slingerende dijk met aan de westzijde prachtige abelen, geven goed de sfeer van het “oude land” aan. Nog altijd vormt deze dijk de scheiding tussen het oude land van Veenhuizen in het oosten en van de nieuwe polder in het westen. De stolp op de kruising van de Groenedijk met de Kerkweg verraadt door zijn ligging pal aan de weg, dat hij vroeger dienst deed als tolhuis tussen Veenhuizen en “De Waard”. Als u rechts af slaat vindt u na circa 500 meter het prachtige grafmonument van Reinout van Brederode in het karakteristieke Veenhuizen.

Van knooppunt 48 naar knooppunt 7

De Donkereweg is een van de weinige wegen, die niet in het rechtlijnig patroon van de polder past. De weg kronkelt langs het vroegere eiland Sappewerf, dat bij de drooglegging binnen de polder is komen te vallen. Op een foto is de afwijking ten opzichte van de overige verkaveling nog goed te zien.

Van knooppunt 7 naar knooppunt 18:

Middenweg 479: Op knooppunt 7 zie u direct rechts voor u een voormalige onderwijzerswoning uit 1881-1882; de bijbehorende school is inmiddels gesloopt. Deze school is gelijktijdig en door dezelfde architect gebouwd als de school die u al zag bij 't Kruis. De scholen hebben daardoor een duidelijke verwantschap in bouwstijl. Ook hier speelde mee dat de kinderen van de buurtschap De Noord te ver moesten reizen voor hun school. De school is één van de eerste gebouwen waardoor De Noord als buurtschap meer vorm ging krijgen.

Hasselaarsweg 2-4: Dit aardige Jugendstil gebouwtje is het voormalige café "De Koffiemolen", die op een kruising van wegen in 1912 werd gebouwd. Het café ligt aan het begin van De Noord, dat rond 1900 inmiddels zo groot was, dat het een buurtschap genoemd kon worden. Ook de op de Sacre Coeur uit Parijs geïnspireerde Rooms-katholieke kerk en een aantal interessante stolpen maken deel uit van het vriendelijke lintdorpje, dat iets verder noordwaarts aan de Middenweg ligt.

Middenweg 454 en 451: Het fraaie boerderij-ensemble 'Hoeve Oostwijk' heeft een oude oorsprong. Al in de 17e eeuw stond op deze plek een stolp. Dwars voor de stolp werd rond 1880 een woonhuis gebouwd. Links van de boerderij bevindt zich een koolschuur uit 1906. Samen met het tegenoverliggende pand Middenweg 451 (tuinderswoning met koolschuur) zien we dat De Noord in die periode al echt een tuinderskarakter had gekregen. De tuinderswoning met koolschuur werden in 1927 gebouwd.

Middenweg 433: De Maria Jacoba Hoeve is één van de mooiste boerderijen van Heerhugowaard. Deze 18e eeuwse stolp is begin 20e eeuw voorzien

van nieuwe gevels naar de mode van die tijd (de Art-Nouveau ofwel Jugendstil). De basisconstructie, het vierkant, is daarbij behouden. Aan die oorspronkelijke aanleg herinneren nog de statige aanleg vanwege de afstand tot de weg en het vele groen rondom.

Middenweg 307: ‘Scherpenheuvel’ uit 1918, is een oude pachtboerderij die voor Noord-Holland ongewoon, een dwars geplaatste Zuid-Hollandse stal bezit. De toenmalige opdrachtgever kwam destijds uit Den Haag. In 1942 of ‘43 liet hij voor zijn invalide vrouw, in de voortuin een opvallend, charmant prieeltje met puntdak bouwen.

Van knooppunt 18 naar knooppunt 53

Vorbij de knik in de Middenweg tot aan de Stationsweg is vanaf het laatste kwart van de 19e eeuw langzaam een centrumachtige concentratie van bebouwing ontstaan. Hier zijn openbare functies verschenen met hier en daar nog een enkele stolpboerderij als restanten uit het agrarische verleden. Voorbeelden van de nieuwe centrumbebouwing zijn:

Middenweg 212 is een kassierswoning uit 1916. Het in art-nouveaustijl opgetrokken pand werd gebouwd door en naar ontwerp van timmerman J. Kamp te Heerhugowaard.

Middenweg 206 is een burgemeesterswoning uit 1935. Hij lag direct tegenover het vroegere raadhuis aan de Middenweg. Het ontwerp van dit statige huis is van het Haagse architectenduo Thunissen en Hendrickx, die kort daarvoor de Willibrordusstichting in Heiloo bouwden.

Middenweg 200 is een bejaardenhuis uit 1912. Dit “Tehuis voor Ouden van dagen en Hulpbehoevenden” werd in opdracht van de gemeente gebouwd naar ontwerp van gemeente-opzichter Aris Groot.

Middenweg 179 is een voormalig raadhuis uit 1835, opgetrokken in neo-classicistische stijl. Het rechter gedeelte van het pand deed aanvankelijk dienst als veldwachterswoning en was later in gebruik als onderwijzerswoning. Van de haaks tegen de achtergevel aansluitende tweeklassige openbare lagere school resteert het voorste gedeelte.

Middenweg 166-168

De Nederlands-Hervormde kerk en voormalige pastorie uit 1870 van architecten J. de Haan en H.G. Gallay uit Amsterdam zijn in Neo-romaanse trant opgetrokken.

Middenweg 155 is een rentenierswoning uit het laatste kwart van de 19e eeuw. Dit symmetrische type woning werd vanaf de tweede helft van de 19e eeuw veel gebouwd op eigen grond. Hij was bestemd voor de ouder wordende boer, terwijl één van de kinderen het nabij gelegen boeren-of tuindersbedrijf dan overnam.

Bij **knooppunt 53** moet u voor het NS station rechtsaf slaan.

Einde van de fietstocht.

Heerhugowaard
Stad van kansen

Parelhof 1 | Postbus 390 | 1700 AJ Heerhugowaard
Telefoon: 14 072 | Internet: www.heerhugowaard.nl